

Razdavanje

Neodgodivo je.

Postavljanje u sredinu.

(Ipak je *Ana Karenjina* sjevremen roman.)

Vjerodostojnost neporeciva glasnika nije lelujava slutnja razigrana uma.

Sitna, sitna si, sestro moja... mogla bi se ovoga sutona uvući u napuštenu kućicu morskog puža na malom žalu i ne izlaziti više.

Gdje su sada vode neba i mora?

- *Samo da ovdje ne zaplačem...*

Ipak, u tamnomodrom ogrtaču bez zvijezda pljuštanje tuge kroz širom otvoren prozor rastočit će mokre krošnje, draga brda i cvjetne livade kao iz sna.

I svaka bi misao koja bi opravdavala bila suvišna.

Tek što bi na jezik došle riječi koje bi objašnjavale, nemoćno bi padale.

Neprosuđivanje, nepovređivanje... Ljubav je ljubljena.

- *Čuvam svoje sanjare. Bude se jer sami to žele. Ni pregršti divljih ruža, ni miris bagrema koji cvjeta, ni neopisiva ljepota svjetlosti koje drhti u kapima, neće mi ih zaustaviti. Kao što je nemoguće odvrgnuti moje lice od njih, tako nije moguće zatomiti njihovu čežnju za mojom blizinom.*

Košljun, svibanj 2021.